

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. Exempla idem confirmant

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

subito moriuntur, qui semper cogitant se morituros.
Hoc idem, quod ex SS. Patribus docuimus & addu- *Sene. ep. 12.*
ximus, Gentiles cuiusdam autoritate confirmari
posset.

Seneca ait: Sic formandus animus, tanquam ad ex-
remam ventum sit. Et omnis dies, velut ultimus, or-
dandus. Rationem subiungit: Quia venientem ne-
mohilaris mortem recipit, nisi qui ad illam diu se compo-
suerit. Idem alibi suggerit pro consilio: Meditare
mortem: qui hoc facit, meitari libertatem iubet, qui mo- *idem ep. 16.*
ri didicit, seruire didicit.

Celebris quoque illius Sapientis sententia est, qui
postulatus in morte, vt suis valedictionis loco relinque-
ret aliquod monitum, chartæ inscripsit duas litteras,
duo, O, quibus significare voluit duos circulos à quoti-
bet conficiendos: Terra ad terram, spiritus ad spiri-
tum, nempe, corpus ad terram & animam ad Deum re-
verti debere: & vtriuq; q; memoriam semper retinendam.
Capiti huic finem imponam eo consilio à Christo da- *S. Theresi.*
to S. Theresiæ, & per ipsam Sororibus suis: Vt singulis die-
bus, tam festiuis, quàm ferialibus, vespere super sepulchru-
m communem de propria Morte cogitaret. Eandem
veritatem demonstramus exemplis.

Exempla.

Caput III.

Primum de S. Syluestro Congregationis Sylvestrino *S. Antonin*
rum Fundatore referunt, quod, cum adhuc esset iu- *in Histor.*
uenis, viso homine mortuo compunctus omnino tali in-
vanitatem mundanam exardere cœperit odio, vt in hæc
e se proruperit verba: En ego sum, quod hic fuit, & breui ero,
si nunquid hic est. Hocque ductus mortuo deserit Mundum,
& Religionem ingressus sanctissimam dixit vitam.

Secundum. Refert Climacus cuiusdam Religiosi *Climac.*
celebrem casum, qui rescitatus omnes è cubiculo ditro- *grad. 6.*
cerat, & per duodecim annos continuos nil aliud fece-
rat,

UNIVERSITÄT
PADERBORN
BIBLIOTHEK

rat, quàm meditari res vilas. *In extasi stupens, & fundens lacrymas sine strepitu fundendo.* Et rursus moturus sub finem vitæ non nisi hæc protulit verba: *Idcirco gerere mihi, nemo memoriam mortis habens poteris aliquid de peccare.*

*In vitis
R. P. Præd.*

Tertium. Memorabile quoque est exemplum alterius cuiusdam Adolescentis, qui cum in Ecclesia audiret legi ex sacra Scriptura caput illud: *Vixit Anno annos nongentos triginta. & mortuus est: Seth natus: & mortuus est: Enos nongentos, & mortuus est. &c. summo perè obstupuit, & simul compertus dixit: Hi tantum vixerunt, & mortui sunt, nos quoque moriemur. Quo victus mori uo, mundo relicta, ac religionem, in qua sanctè vixit, pièque ingressus est.*

*Cæsar. lib.
4.6.4.*

Quartum. Eodem medio memoriæ mortis Augustulus Domini pristinae sanitati restituit quendam Regium nomine Liffardum, egressu Religionis valde incertum. Comparebat ei Angelus, cumque ad cœterorum mortuorum deducebat, apertoque sepulchro daver aliquod, terribilissimum spirans odorem ac foetorem ei monstrabat, diceos: *Vides hominem hunc? carnis eris: quò vis ire? vadè ille horrendo hoc deterritus, & aculo, Diuinaque illuminatus Gratiâ, ab omni temptatione subito liber euasit.*

*Serm. ult.
de temp.*

Quintum. Scribit Discipulus in suis sermonibus, quò postquam persona aliqua nobili profapia oriunda tua ac sepulta fuisset in quadam Ecclesia, post paucos dies, occasione consecrandæ illius Ecclesiæ sepulchrum illud apertum fuerit. Accessit filius defunctæ personæ visum parentis cadauer, vidit totum marcidum aded deforme & vermibus undique oppletum, ut non attonitus hæserit, & hæc in verba protulerit: *Vanæ sunt huius Mundi diuitiæ & honores! Morus visu præsentis parentis sui cadaueris, cum memoria propriæ mortis futuræ, rediit illicò domum, ac ceteris detrens, cunctisque valedicens pauperem sibi Christo & propter Christum delegit vitam, fungens carbonarii officio, quo victum sibi compararet, &*

humilitatis munere talem ac tantam attingit perfectionem, ut Deus ipsa mortis eius hora miraculoso campanarum totius urbis Romæ pulsu eandem manifestare voluerit.

Serm. 116.

Sexum. Refert idem Author de quodam Mercatore, qui, cum syluam pertransieret, reperit quendam Eremitam tugurio suo inclusum, quem interrogauit, quanam esset vita eius, & quid ibidem ageret; cui ille *Dixit mori*. Rursum interrogauit eum Mercator, quomodo mortis meditatione addisceret bene mori; Respondit ille: hac meditatione obseruatur præceptum Dei, quod est *Declinare à malo, & facere bonum*. Mercator corde contritus, ac hisce verbis à Deo illuminatus, ut rediit domum, deseruit mercaturam, & totum se dedit vitæ abstractæ & spirituali.

Psal. 36.

Septimum. Legitur de quodam adolescente valde dissoluto, qui fugiebat omnis generis penitentias, & eam quoque à Confessario sibi impostam, si quandoque confitebatur. Tandem Confessarius, quia nullum aliud sibi occurrebat remedium, resoluit se hanc ei iniungere penitentiam, ut vnica solâ vice meditaretur mortem cum hisce tamen circumstantiis: quadrante vnius horæ circiter lecto se committens supinus in eodem iacere deberet quasi mortuus, brachijs in formam crucis compositis, candelâ benedictâ capiti, pectori verò crucifixo quodam appposito. Obediuit penitens, penitentiam impostam feliciter persoluit, & ad operatum perduxit effectum; subito namque spiritu veræ contritionis & lachrymis vitam male transactam detestatus fuit, ac spiritualem deinceps sanctamque duxit vitam.

Specul.

Exempl.

Mors.

exempl. 28.

Octauum. De Carolo V. Imperatore legitur, quod pro conseruanda continuâ mortis memoriâ penes se habebat tumbam seu capulum, quo proprium cadaver condendum erat, & quocumque locorum ibat, eum secum deferere tantâ diligentia; ut omnes ingentem eo recondi thesaurum exiltimarint. Idque eo fine faciebat, ut perpetua Mortis cogitatio eximeret à corde vñum huius Mundi affectum.

Nonum

idem Lips.

Nonum. Eundem deuotionis actum exercebat Maximilianus primus Imperator. eius Auis, suum patrem secum deferens capulum, ut eius incuitu perpetuo conseruaret mortis memoriam: & audire se vidit capulum se moneantem ac dicentem: *Cogita mortem: te dilatas & extendis? quem tot Præuincia & Regna non capiunt, locus iste capiet.*

In viuis vi.

Decimum. De S. Chrylostomo legitur in vita quod Mortem & Gehennam depingi fecit in suo capulo, ut ex iis continuam hauriret meditando materiam.

Eadem mortis meditatio continua erat apud Franciscum Borgiam, & in particulari viginti quatuor vicibus de die cogitabat de morte, ut eorum inferatur numero, de quibus ait Apostolus: *Vos mortem*

Colof 3.

Et hæc de memoria mortis, ut potè, vtili & necessaria bona præparationi ad eandem mortem.

De desiderio Mortis.

CAPUT IV.

DUobus modis exerceri potest memoria mortis, via timoris, aut via desiderii: quia potest etiam recordari mortis, aut quia timet eam, vel quia eam desiderat. Hoc desiderium non est semper bonum sanctum, nisi quando bonum ac sanctum habet fundamentum: quia si quis solum mori desideret, ut eximat vitam præsentis miseris; hoc desiderium, ut potè, est elatum à proprio amore, bonum non est; ac si desideret mortem, ut fugiat offensam Dei, vel ut magis Deo vnietur, hic affectus, ut potè ab amore Dei excitatus, desiderium sanctum & meritorium est. De hoc igitur desiderio loquimur, quod est desiderium perfectum, & Sancti mirum in modum arserunt: & hoc est vultus desiderium mortis cum exercitio mortificationis, habendo continuam mortificationem in viu, & mortem in desiderio: quemadmodum de S. Paulo Apostolo dicitur

S. Chryf. de laud. Pauli.

Chrylostomus, dicens: *Semetipsum Deo per singulos*